

opusdei.org

Man patinka tarnauti!

34-erių Katia Blondeau yra „Opus Dei“ numerarija augziliarė. Šiuo metu dirba Dosnono Viešbučių valdymo mokykloje netoli Suasono miesto Prancūzijoje.

2008-03-31

- Ką tau reiškia būti numerarija augziliare?

- Numerarija augziliarė yra krikščionė, „Opus Dei“ narė, kuri laikosi celibato ir stengiasi savo

darbu, mano atveju – viešbučių valdymu, rūpintis kitais (savo šeima, klientais, draugais) ir taip tarnauti Dievui, Jį pažinti ir mylėti.

Darbe stengiuosi sukurti jaukią šeimos atmosferą ir žmonėms, su kuriais bendrauju, teikti ramybės ir gerovės.

Kaip tai darau? Kreipiu dėmesį į mažus dalykus, pavyzdžiui, dengdama stalą, įdėmiai klausydama kitų, kad suprasčiau jų poreikius. Kitaip tariant, stengiuosi, kad kiti būtų laimingi.

Šiuo metu dirbu Dosnono Viešbučių valdymo mokyklos profesijos mokytoja: esu atsakinga už aptarnavimą žmonių, atvykstančių į netoli esantį Couvrelles Konferencijų centrą dalyvauti ugdymo renginiuose ir rekolekcijose.

- Kaip į tokį gyvenimo kelio pasirinkimą reagavo šeima?

- Kai ėmiau lankytis „Opus Dei“ centre, tėvai apie jį nieko nebuvo girdėję, tad, žinoma, panoro šiek tiek sužinoti apie „Opus Dei“. Jie manęs klausinėjo, o aš jiems aiškinau. Pamažu pažino šeimynišką namą, kuriuose gyvenu, dvasią ir liko patenkinti.

Neseniai mano tėvas, pagal specialybę kulinaras, atvyko paruošti iškilmingos vakarienės vienos iš mūsų gimtadienio proga. Abu tėvai pastoviai dalyvauja Dosnono mokyklos organizuojamuose renginiuose.

- Kaip klostėsi tavo karjera?

- Baigusi viešbučių valdymo studijas, kurį laiką dirbau viename garsiaame restorane. Greitai daug ko išmokau, nes viešbučiuose darbus reikia atlikti nepriekaištingai. Reikia klientų akivaizdoje pjaustyti ir kepti ant atviros ugnies mėsą, išmanyti stalo padengimo meną, valgių ir gėrimų

pavadinimus... Darbas sekėsi gerai, bet aš norėjau dirbti savo šeimai – „Opus Dei“. Tad ėmiausi įvairių namų ruošos darbų „Opus Dei“ centruose.

Šiuo metu vienoje mokykloje dėstau viešąjį maitinimą. Mokykloje „Opus Dei“ to pageidaujančioms studentėms siūlo krikščionišką ugdymą. Aš stengiuosi dalintis savo profesinėmis žiniomis ir rūpintis kitais, o tas darbas man itin įdomus.

- Šiais laikais vis labiau domimasi profesijomis, tiesiogiai susijusiomis su žmonių aptarnavimu, nors anksčiau į jas nebuvo kreipiama tiek dėmesio. Ką manai apie tokį galvosenos pokytį?

- Man toks pokytis atrodo labai sveikintinas ir kartu logiškas.

Atrandamas kiekvieno žmogus vertingumas ir poreikis būti

mylimam. Mano nuomone, dauguma bėdų visuomenėje kyla kaip tik dėl to, kad kartais esame vieni kitiems abejingi.

Manau, kad šios aptarnavimo sferos specialybės tiesiogiai padeda kurti humaniškesnę ir draugiškesnę visuomenę. Todėl man suprantama, kad jos vėl vertinamos, nes visuomenei jos – neįkainojamas turtas.

- Ar nemanai, kad tokiais laikais, kai visi nori turėti vis daugiau teisių ir mažiau dirbti, jūsų darbo ritmas gali pasirodyti per didelis?

- Mes, dirbantys aptarnavimo ir viešbučių valdymo srityse, žinome, kad mūsų darbas visai ne toks kaip kitų: mes dirbam, kai kiti ilsisi, atostogaujam ne geriausiu metu ir t. t.

Ir mūsų darbo ritmas išties nemažas: tik pažiūrėkit, kaip sukasi

darbuotojai restorano salėje ar virtuvėje, sulaukę klientų antplūdžio! Aš dirbu 35 valandas per savaitę ir esu patenkinta.

- Vadinasi, šventės dienomis dirbi daugiau?

- Žinoma! Šventinėmis dienomis tikimasi daugiau dėmesio, reikia labiau pasistengti, pavyzdžiui, pagaminti kieno nors mėgstamą patiekalą arba naujai papuošti stalą, sugalvoti ką nors originalaus ir netikėto.

Man patinka savo darbui suteikti šeimos dvasios ir mielomis smulkmenomis rodyti dėmesį kitiems. Man tai ne našta, atvirkščiai – teikia džiaugsmą, nes žinai, kad nudžiugini kitus.

Taip visada dirbam „Opus Dei” centruose: žmonės stengiasi praskaidrinti kitų gyvenimą, ypač tų, kuriems sunku, kurie turi darbo,

sveikatos ar kitų bėdų. Manau, kad numerarijų augziliarių vaidmuo šioje srityje yra labai svarbus, ir tai skatina mane dirbti profesionaliai ir atsakingai.

- Ar, tavo nuomone, darbas aptarnavimo srityje gerai apmokamas?

- Mano alga atitinka mano žinias ir darbą. Milijonų neuždirbu, bet pragyvenimui užtenka.

Šiuo metu dirbu Dosnono Viešbučių valdymo mokykloje. Aš pati išlaikau save, uždirbtų pinigų užtenka drabužiams, maistui, knygoms, pramogoms ir kt.

Pinigus stengiuosi leisti atsakingai, suvokdama, kad aš, kaip ir kiekvienas „Opus Dei“, narys galiu finansiškai paremti daugybę socialinių, kultūrinių ir ugdymo renginių, kuriuos „Opus Dei“ nariai rengia visame pasaulyje. Mielai

paremiu, kad ir nedidelėmis
sumomis, veiklą, vykdomą
vargingose šalyse.

- Kuris šv. Josemaríos posakis tau labiausiai patinka?

„Tegu nebūna tavo gyvenimas
bevaisis. Būk naudingas. Nusikratyk
snaudulio. Spinduliuok savo tikėjimo
ir meilės šviesa.“

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
lt-lt/article/man-patinka-tarnauti/](https://opusdei.org/lt-lt/article/man-patinka-tarnauti/)
(2026-03-20)